

عنوان مقاله:

مقایسه میزان انگیزش پیشرفت ورزشکاران مرد نخبه در رشته هایجودو(بعنوان ورزشی انفرادی) و فوتبال(بعنوان ورزشی گروهی)

محل انتشار:

دومین همایش ملی علوم ورزشی و تربیت بدنی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

آرش دوستی - کارشناس ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی

خلاصه مقاله:

پدیده انگیزش غالباً به علل رفتار و اینکه چرا انسان در مواقع مختلف دست به رفتارهای متفاوت می زند، پاسخ می دهد. انگیزش دربرگیرنده مباحثی است که بیان می کند منشأ رفتار چیست و چگونه ادامه می یابد. از جمله موضوعات مهمی که در روانشناسی ورزش به آن پرداخته شده است موضوع انگیزش، بویژه انگیزش پیشرفت در فعالیت های ورزشی است. بر اساس یافته های گیل و زشکاران دارای انگیزش پیشرفت بیشتری نسبت به غیر ورزشکاران هستند (گیل 1988). نتایج تحقیقات نشان می دهد که باور به پیروز شدن و کسب موفقیت بستگی به تلاش و پشتکار فرد دارد و برخورداری از خصوصیت رقابت جویی ارتباط بالایی با انگیزش پیشرفت دارد (بهرام و همکاران 1381). در این میان یکی از مهم ترین مباحث در ورزش موضوع انگیزش پیشرفت در مسابقات است که خصوصاً در ورزش هایی حرفه ای نمود بارزتری دارد. بدون تردید رشته های ورزشی در اکثر کشورها میلیون ها بیننده را به خود جذب کرده است و تیم های ورزشی از کلیه امکانات اعم از تکنیکی، تاکتیکی، جسمانی و روانی جهت دستیابی به موفقیت استفاده می کنند و با بکارگیری اصول عملی تمرین جسمانی و روانی سعی در پیروز شدن و کسب موفقیت در جریان رقابت ها دارند. این پژوهش محقق بر این است تا انگیزش پیشرفت و خرده مقیاس های آن (رقابت جویی، پیروزی گرایی، و هدف گرایی) را در ورزشکاران نخبه رشته های گروهی (فوتبال) و انفرادی (جودو) در سال 1392 مورد مقایسه و بررسی قرار دهد.

کلمات کلیدی:

میزان انگیزش، جودو، فوتبال، ورزش انفرادی، ورزش گروهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/587039>

